

BHMagazino

ΑΓΑΠΗ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ

Πώς είναι να
μεγαλώνεις
παιδί μιας
άλλης φυλής;

№ 41 / 26-27 ΜΑΪΟΥ 2018

**70
ΧΡΟΝΙΑ
LP
Η ΧΡΥΣΗ
ΕΠΟΧΗ
ΤΟΥ ΒΙΝΥΛΙΟΥ
ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ**

Εφτάψυχο βινύλιο. Επτά δεκαετίες μετά τη γέννησή του, έπειτα από μια θριαμβευτική πορεία και ακολούθως μακρά περίοδο καμψής, το LP έχει επιστρέψει δυναμικά ως συλλεκτικό είδος vintage πολυτελείας στις τάξεις των μουσικόφιλων. σελ. 14

BHMAgazino

PERSONALITY TEST

8

Λαρς φον Τρίερ

Ο αιρετικός δανός σκηνοθέτης και μετρ της πρόκλησης επέστρεψε στο Φεστιβάλ των Καννών έπειτα από επταετή απουσία και κατάφερε πάλι να μιλούν όλοι γι' αυτόν – όχι πάντα με τα πιο κολακευτικά λόγια.

ΣΤΗΛΕΣ

10

Μικροκοινωνιολογικά

Η ανατομία του sorts
Από τη Λένα Παπαδημητρίου

12

Κυνικός

Κάτω το ελληνικό τραγούδι
Από τον Κοσμά Βίδο

13

Λοξά

Επανάληψη μήτηρ επιτυχίας
Από τον Αντώνη Καρπετόπουλο

ΘΕΜΑΤΑ

20

Άρης Σερβετάλης επί δύο

Με αφορμή το διπλό «χτύπημά» του στο θέατρο, ο ταλαντούχος ηθοποιός μιλάει στο BHMAgazino για την πίστη στην ουτοπία, για τον καθημερινό αγώνα του γάμου και για την αναζήτηση της πνευματικότητας.

26

Οι αποχρώσεις της αγάπης

Πώς είναι να μεγαλώνεις ένα παιδί διαφορετικής φυλής από τη δική σου στην Ελλάδα του 2018; Το BHMAgazino συνομίλησε με μπότερες που επέλεξαν ένα θαυμαστό ταξίδι προς τη μητρότητα.

34

Τα κλικ του κραχ

Μια ιδιαίτερη φωτογραφική έκθεση σε γκαλερί του Λονδίνου φέρνει στο φως λογοκριμένα στιγμιότυπα της καθημερινότητας στις ΗΠΑ του '30, υπό το βάρος της οικονομικής ύφεσης και του φυλετικού διαχωρισμού.

ΤΕΧΝΗ

38

«Into a children's room»

Σε ένα παιδικό δωμάτιο με τραγούδια των Πουλένκ, Μπρίτεν, Μουσόργκσκι, Μπραμς, Κούκου, Κουρουπού και Μπαλτά μάς μεταφέρουν με την ηχογράφησή τους η μεσόφωνος Ελενα Μαραγκού και ο πιανίστας Τομπίας Κράμπεν.

40

«Contemporary Minoans»

Ενα λαμπρό πολιτιστικό διήμερο, μια έκθεση και μια σειρά παράλληλων εκδηλώσεων στοχεύουν στην ανάδειξη της διαχρονικής επιρροής του Μινωικού Πολιτισμού στην παγκόσμια σκηνή της σύγχρονης δημιουργίας.

Δον Κιχώτες, 2018

«Στον Μπέκετ υπάρχει ένας κόσμος

εσωτερικός και επικεντρωμένος εμμονικά στο ίδιο σημείο, με επαναλήψεις και περιστροφές και δίνες. Από την άλλη, ο Θερβάντες με τις φανταστικές περιπέτειες στις οποίες μπαίνει ο Δον Κιχώτης προσπαθεί να αναπαραστήσει μια πραγματικότητα: πως η πίστη σε κάτι δίνει άλλο χρώμα και άλλον χαρακτήρα στα πράγματα». Ο Άρνης Σερβετάλης συζητεί με τον Γιώργο Νάστο τη διττή θεατρική του υπόσταση. Μεταξύ προβών για τις επικείμενες πρεμιέρες των παραστάσεων «Δον Κιχώτης, Βιβλίο 2ο, κεφ. 23ο» στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και «Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου» στην Πειραιώς 260, ανάμεσα δηλαδή στο σύμπαν του Θερβάντες και του Μπέκετ, ο 41χρονος ηθοποιός φωτογραφίζεται και μιλάει στο BHMAGazino για τη φαντασία στην κοινωνία («Θέλει πίστη στο αδύνατο, στο μη εφικτό»), για την κατασταλαγμένη πνευματικότητα («Δεν προβληματίζομαι για το μετά, για τον θάνατο, για το νόημα της ζωής. Με ενδιαφέρει να εστιάσω τον εαυτό μου σε αυτή την πορεία») και για τον δονκιωτισμό στη ζωή: «Ο Δον Κιχώτης είναι ένας ιδεαλιστής που συνεχώς μπαίνει στη διαδικασία του παιχνιδιού, είναι ο ιππότης της πίστης και δείχνει πόσο σημαντικό είναι να πιστεύεις μέσα σε ένα παιχνίδι. Οι παίκτες που δεν πιστεύουν, δεν μπορούν να αποδώσουν».

Τρεις θηλυκούς «ιππότες της πίστης», τρεις γυναίκες που βαδίζουν ένα απαιτητικό και θαρραλέο μονοπάτι σύγχρονης γυναικότητας, συνάντησε η Ερν

Βαρδάκη. Γιατί όταν μπήκε στο κάδρο της ζωής τους η μπρόντα – θετή ή βιολογική –, η εθνικότητα, το χρώμα και η φυλή του παιδιού τους δεν αποτέλεσαν για εκείνες ζητούμενο, προϋπόθεση, εμπόδιο ή αποθαρρυντικό στοιχείο. «Όταν μια μητέρα δεν έχει ταμπού, γιατί να έχουν τα παιδιά της; Στο σπίτι μου δεν υπάρχουν φυλές. Αλλά τρεις διαφορετικοί άνθρωποι με τη δική τους προσωπικότητα» τονίζει η Σ.Τ., που μεγαλώνει μόνη της ένα αγόρι από τη Νοτιοανατολική Ασία και ένα κορίτσι από την Αφρική. Πέρα από τις ελπιδοφόρες προσωπικές ιστορίες, τις απόψεις των ειδικών και τα παραδείγματα διασημοτήτων (Μα-

ντόνα, Σαρλίζ Θέρον, Μισέλ Πράιφερ, Αντζελίνα Τζολί, Σάντρα Μπούλοκ, Νικόλ Κίντμαν κ.ά.), το ρεπορτάζ καταγράφει και τις αγωνίες και τις καθημερινές προκλήσεις με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι οι γονείς παιδιών διαφορετικής φυλής στην Ελλάδα του 2018.

Στις ΗΠΑ του 1948 ήρθε στον κόσμο της μουσικής ο δίσκος βινυλίου των 33 στροφών, το γνωστό LP. Σε αντίθεση με τις υπάρχουσες έως τότε «πλάκες» 78 στροφών και πεντάλεπτων ηχογραφήσεων, ο επαναστατικός νέος δίσκος γύριζε στις 33½ στροφές και διέθετε χώρο για περίπου 23 λεπτά συνεχούς αναπαραγωγής. Και αν απέκτησε τις θρυλικές διαστάσεις που του αποδόθηκαν στην πορεία, σημειώνει ο Μάρκος Καρασαρίνης, για αυτό ευθύνεται πιθανότατα η παρουσία του σε μια δεδομένη στιγμή της δυτικής κουλτούρας. Παραδόξως, εβδομήντα χρόνια μετά, απέφυγε τη λήθη: το 2017 υπήρξε η δωδέκατη συνεχόμενη χρονιά ανόδου των πωλήσεων βινυλίου στις ΗΠΑ.

Στις ΗΠΑ των 30s μάς ταξιδεύει, τέλος, μια έκθεση στην γκαλερί Whitechapel του Λονδίνου. Όπως εξιστορεί η Μαριλένα Αστραπέλλου, πρόσφατα ανασύρθηκαν από το σκοτάδι της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου, όπου βρίσκονταν τα τελευταία ογδόντα χρόνια, χιλιάδες «μυστηριώδη» αρνητικά που φέρουν μια χαρακτηριστική μαύρη οπή σε κάποιο σημείο του κάδρου τους. Ογδόντα από αυτά βλέπουν για πρώτη φορά το φως στο «Killed Negatives. Unseen Images of 1930s America».

– BHMAGazino

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ Α.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

BHMAGazino

www.vimagazino.gr
e-mail: vimagazino@tovima.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εβδομαδιαίο περιοδικό.

Κυκλοφορεί

μαζί με «Το Βήμα της Κυριακής»

70 X P O N I A Σ Ε L O N G P L A Y

Τον Ιούνιο συμπληρώνονται επτά δεκαετίες από τη στιγμή που αναγγέλθηκε η κυκλοφορία του LP, του δίσκου που εγκαθίδρυσε το βινύλιο, μεταμόρφωσε τη μουσική και την κουλτούρα του 20ού αιώνα και που απολαμβάνει αξιοσημείωτη ανθεκτικότητα και στον 21ο.

ΑΠΟ ΤΟΝ *Μάρκο Καρασαρίνη*

Αρης Σερβετάλης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ *Γιώργο Νάστο* ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ *Ανδρέας Σιμόπουλος*

«Η ζωή μου χωρίζεται σε προ Χριστού και μετά Χριστόν»

Ο πολυπράγμων ηθοποιός, που θα περάσει το καλοκαίρι του με Μπέκετ και Θερβάντες, μιλάει στο BHMAGazino για τη γελοιότητα της ανθρώπινης συνθήκης, για τη σημασία της φαντασίας και για την ειλικρίνεια που λείπει στις μέρες μας.

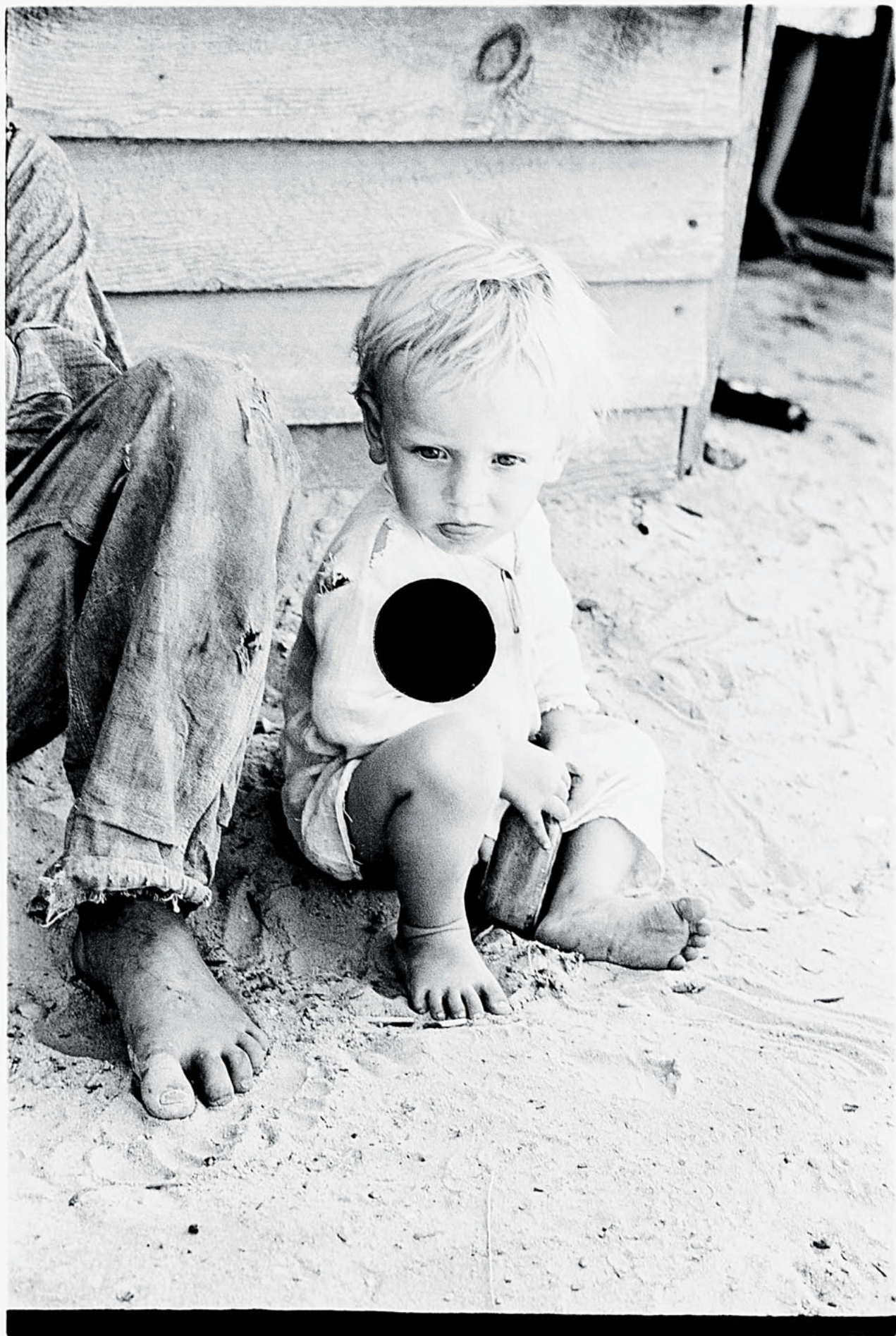
ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

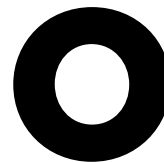
Πώς είναι να μεγαλώνεις ένα παιδί που ανήκει σε διαφορετική φυλή από τη δική σου στην Ελλάδα του 2018; Το ΒΗΜΑgazino συνομίλησε με τρεις γυναίκες για το ταξίδι μιας γονεϊκότητας πέρα από προκαταλήψεις.

ΑΠΟ ΤΗΝ *Ερη Βαρδάκη*

ένας άνδρας στέκεται στο ανυψωμένο κατώφλι του σπιτιού του και είναι φανερό από την εμφάνισή του ότι έχει γνωρίσει καλύτερες μέ-

ρες. Ο άλλος, αισθητά πιο καλοντυμένος, τον κοιτάζει από ένα χαμηλότερο ύψος και είναι εξίσου ολοφάνερο ότι βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση. Ο ένας είναι αγρότης που ελπίζει σε ένα πιο φωτεινό μέλλον μετά το οικονομικό κραχ του '29, τις συνέπειες του οποίου βιώνει ακόμη. Ο άλλος είναι εκπρόσωπος της Υπηρεσίας Αγροτικής Υποστήριξης (Farm Security Administration, FSA) και έρχεται να του προσφέρει βοήθεια στο πλαίσιο των οικονομικών μέτρων του New Deal του προέδρου Ρούζβελτ. Βρισκόμαστε στο Οχάιο του 1936, μπροστά σε ένα σπίτι με τις ίδιες ξύλινες σανίδες που αποτέλεσαν το φόντο για το διάσημο πορτρέτο της Αλι Μέι Μπάροουζ, της γυναίκας ενός αγρομισθωτή στον αμερικανικό Νότο την οποία αποτύπωσε με τον φακό του ένας από τους πιο σπουδαίους αμερικανούς φωτογράφους, ο Γουόκερ Εβανς (1903-1975). Εκείνη και το βασανιστικό πορτρέτο της έγιναν συνώνυμα με τις σκληρές συνθήκες ζωής των αμερικανών αγροτών τη δεκαετία του '30. Κανείς δεν έμαθε ποτέ τίποτε για τον ανώνυμο άνδρα του Οχάιο. Η εικόνα του, μαζί με μια μυστηριώδη μαύρη τρύπα στα πόδια του, δεν είδε ποτέ το φως της δημοσιότητας.

Ωστόσο, πρόσφατα ανασύρθηκε από το σκοτάδι της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσου, όπου βρισκόταν τα τελευταία ογδόντα χρόνια μαζί με χιλιάδες αρνητικά που φέρουν μια αντίστοιχη μαύρη οπή σε κάποιο σημείο του κάδρου τους. Ογδόντα από αυτά επιλέχθηκαν για να συμπεριληφθούν για πρώτη φορά στην έκθεση «Killed Negatives. Unseen Images of 1930s America» στην γκαλερί Whitechapel του Λονδίνου, όπου αναδεικνύεται για πρώτη φορά αυτή η άγνωστη ή επιμελώς κρυμμένη πτυχή της αμερικανικής Ιστορίας. Οτι δηλαδή τα αρνητικά φωτογράφων όπως ο Εβανς ή η Ντοροθέα Λανγκ (1895-1965) που είχαν κληθεί να ταξιδέψουν στις ΗΠΑ την περίοδο 1935-1944 στο πλαίσιο ενός μεγαλεπήβολου φωτογραφικού πρότζεκτ, το οποίο θα αποτύπωνε τις καταβεβλημένες από την ύφεση αγροτικές κοινότητες και τις προσπάθειες της FSA να τις βοηθήσει να ορθοποδίσουν, λογοκρίνονταν και «δολοφονούνταν» από έναν αδυσώπητο διακορευτή (το μεταλλικό «μαραφέτι» που ανοίγει ολοστρόγγυλες τρύπες στα έγγραφα).

Υπεύθυνος για τις επιλογές αλλά και για το πρότζεκτ συνολικότερα ήταν ο Ρόι Στράικερ, οικονομολόγος το επάγγελμα αλλά φωτογράφος →

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟΝ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΘΑΛΑΜΟ

Μια έκθεση στο Λονδίνο φέρνει στο προσκήνιο μια άγνωστη πτυχή της αμερικανικής Ιστορίας μέσα από τα λογοκριμένα αρνητικά φωτογραφιών αγροτών στον απόηχο του οικονομικού κραχ του '29.

ΑΠΟ ΤΗ *Μαριλένα Αστραπέλλου*

Ο τυχαίος σουρεαλισμός του διακορευτή (ο λόγος για το «μαραφέτι» που ανοίγει τρύπες στα έγγραφα ή, εν προκειμένω, λογοκρίνει «ακατάλληλα κλικ»). Στο πλαίσιο του προγράμματος της FSA συγκεντρώθηκαν 175.000 αρνητικά, τα οποία άρχισαν να ψηφιοποιούνται από τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου πριν από δύο χρόνια. Μέχρι στιγμής 3.500 από αυτά φέρουν τη μαύρη οπή στο κάδρο τους.